

РЕШЕНИЕ

№ 6571

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **6231** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 29.04.2013 г. по н а х дело № 19080/ 2012 г. на Софийски районен съд, НК, 116 състав, е потвърдено наказателно постановление № 19988/ 19.03.2011 г. издадено от директора на СДВР, с което на Т. К. Р. е наложено административно наказание глоба в размер на 600 лв на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховане.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от санкционираното лице, в която са въведени оплаквания, че противоречи на материалния закон. Конкретните твърдения, с които се мотивира искането за отмяна на решението, са относими към редовността на АУАН и НП.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на

материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалвания съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Фактичката обстановка е установена от СРС, след анализ и преценка на събраните по делото доказателства-показанията на св. Г., събрани в хода на съдебното следствие, както и писмените доказателства приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН., които са еднопосочни и не си противоречат. Решаващият съд е събрал всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАННС Разпоредбата на чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането законодателят е регламентирал административно-наказателна отговорност за следните категории субекти в условията на алтернативност- лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл. 249, т. 1 или 2 или лице, което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. По делото липсва спор относно обстоятелството, че към момента на проверката касаторът е управлявал лек автомобил марка А. Р. рег. [рег.номер на МПС] без сключена застраховка „Гражданска отговорност”, което обстоятелство се установило от липсата на залепен стикер върху предното стъкло на превозното средство. При очертаната регламентация на конкретния административно – наказателен състав касаторът е имал задължението по смисъла на чл. 315, ал. 1 КЗ да се увери, че за управлявания от него автомобил е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност”. Бездействието му противоречи на законовата норма и не може да се счита дерогирано от евентуалното незнание на посоченото обстоятелство.

При горния анализ съдът приема, че при постановяване на решението не е допуснато нарушение на материалния закон. Касационната жалба е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 и ал. 3 от АПК вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.04.2013 г. по н а х дело № 19080/ 2012 г., Софийски районен съд, НК, 116 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

